

Laulud

Vihtra Perenaiste Seltsi
Lipuõnnistamise
Jumalateenistusel,

Vändra Asinojal

9 juulil 1939 a. kell 17.

6 59726398

Viisil: Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda. P. 152.

Jehoova, oma vägev käsi
Nüüd õnnistades välja siruta,
Oh nägemata vaimuvõgi,
Uut lippu kata oma tiivaga,
Et ta ei langeks tule leekides
Ja kindlalt seisaks kõuemarudes!

Siis aita, et siin peres elaks
Vaim, mis Su püha meele järele,
Et Sinu elav sõna kõlaks
Ka nende ridades siin rohkestele,
Ja tule ise vaimutulega -
Ka selle pere sisse elama!

Oh aita, et siit usklik sugu
Kord välja võrsuks nendest ridadest
Kes pühast elust peab lugu
Ja taeva poole püüab südamest,
Et lipu ümber ennast pöörivad
Kui pärjad mälestused pühamad.

Viisik: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. P. 141.

Sa õige koja ehitaja,	Sa, Issand, üksi linna hoiad
Oh Issand, oled üksine,	Et tal ei juhtu õnnetust,
Sa paned talle kindla raja	Sa kaitse ail on tema kojad,
Ja asutad ta aluse:	Et pole korta ahastust:
Kui Sa ei ole meiega,	Kui Sa ei valva vahiga,
Kõik meie töö on asjata!	Kõik tema hool on asjata!

Sel Seltsil siis ja tema perel
Sa anna, Issand, õnnistust,
Et kõik siin käiksid Sinu järel,
Sa kingi usku, armastust:
Sa ise kõiki ühenda
Siin puhta vennarmuga!

Vihtra Peren. Seltsi Lipuõnnistamise kava.

Aktus: Avasõna — V. P. S. esinaine K. Reimann.

Ühislaul — „Su Põhjamaa päikese kullast“.

E. M. K. esindaja pr. Särgava sõnavõtt

— lipu üleandmisega.

Tervitused.

Ühislaul — „Eestimaa mu isamaa“

Lõppsõna — V. P. S. esinaiselt.

Hümn.

Su Põhjamaa päikese kullast.

(M. Unluwer.)

T. Wettik.

Su Põhjamaa päikese kullast,
Su õhust, su veest ja su mullast
ma sündisin, kodumaa!
Su metsad, su taevad ja meri
on soante sees kõnelev veri,
mis tänab sind lõpmata,
mis tänab sind lõpmata!

Sa oskasid, tundsid, ja teadsid,
mu südame tuksuma seadsid,
näüd sulle tuksub ta!
Iää õitsema aegade meres,
riik põhjamaa riikide peres,
Sa Eesti, mu kodumaa,
Sa Eesti, mu kodumaa!

Viisil: Sull', Sull', Jehoova, tahan laulda. P. 152.

Jehoova, oma vägev käsi
Nüüd õnnistades välja siruta,
Oh nägemata vaimuvõigi,
Uut lippu kata oma tiivaga,
Et ta ei langeks tule leekides
Ja kindlalt seisaks kõuemarudes!

Siis aita, et siin peres eloks
Vaim, mis Su püha meele järele,
Et Sinu elav sõna kõlaks
Ka nende ridades siin rohkesti,
Ja tule ise vaimutulega
Ka selle pere sisse elama!

Oh aita, et siit usklik sugu
Kord välja võrsuks nendest ridadest
Kes pühast elust peab legu
Ja taeva poole püüab südamest,
Et lipu ümber ennast pöörivad
Kui pärjad mälestused pühamad.

Viisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. P. 141.

Sa õige koja ehitaja,	Sa, Issand, üksi linna hoiad
Oh Issand, oled üksine,	Et tal ei juhtu õnnelust,
Sa paned talle kindla raja	Sa kaitse all on tema koad,
Ja asulad ta aluse:	Et pole korta ahastust:
Kui Sa ei ole meiega,	Kui Sa ei valva vahiga,
Kõik meie töö on asjata!	Kõik tema hool on asjata!

Sel Seltsil siis ja tema perel
Sa anna, Issand, õnnistust,
Et kõik siin käiksid Sinu järel,
Sa kingi usku, armastust:
Sa ise kõiki ühenda
Siin puhta vennaarmuga!

Vihtra Peren. Seltsi Lipuõnnistamise

kava.

Aktus: Avasõna — V. P. S. esinaine K. Reimann.

Ühislaul — „Su Põhjamaa päikese kullast“.

E. M. K. esindaja pr. Sārgava sõnavõtt

— lipu üleandmisega.

Tervitused.

Ühislaul — „Eestimaa mu isamaa“

Lõppsõna — V. P. S. esinaisal.

Hümn.

Su Põhjamaa päikese kullast.

(M. Unlwer.)

T. Wettik.

Su Põhjamaa päikese kullast,
Su õhust, su veest ja su mullast
ma sündisin, kodumaa!
Su metsad, su taevad ja meri
on soante sees kõnelev veri,
mis tänab sind lõpmata,
mis tänab sind lõpmata!

Sa oskasid, tundsid, ja teadsid,
mu südame tuksuma seadsid,
nüüd sulle tuksub ta!
Jää õitsema aegade meres,
riik põhjamaa riikide peres,
Sa Eesti, mu kodumaa,
Sa Eesti, mu kodumaa!

Eestimaa, mu isamaa.

Eestimaa, mu isamaa,
Kuis mull' armas oled sa!
Murravad ka formid, tuuled
Sinu viimsed sammepuud,
Siiski hüüavad mu huuled:
∴ Eestimaa, sull' annan suud. ∴

Eesti vaprad vanemad
Mäelt vaikselt vaatavad,
Pääs on nendel elukroonid,
Võidulaulud nende suus,
Neil on kuninglikud kroonid,
∴ Kuldsed kandleid palmipuus. ∴

Eestimaa, su mehe meel
Pole mitte surnud veel!
Peab surm ka rohket lõikust
Suure sõjakäraga:
Truuiks jääme isamaale
∴ Viimse veretilgani! ∴

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU